

Vodě nelze poručit

Dokončení z titulní strany

(pohotovost), kdy průtok překročil 340 m³/s (cca sedminásobek běžného stavu). Řeka kulminovala skoro na 500 m³/s v sobotu okolo poledního. V tu dobu údolnicí, tj. úsekem Černošické ulice před Dolními Černošicemi, protékala „druhá“ Berounka s délkou přes jeden kilometr s hloubkou přes jeden metr a šířkou až 200 metrů! Přes vážnost situace nebyla evakuace obyvatel nutná. Škody způsobila voda na soukromém majetku, zejména na níže položených chatách, a zaplavením zahrad a sklepů rodinných domů na Kazíně a v Dolních Černošicích. „I tato povodeň ukázala, že i omezená protipovodňová opatření v ohroženém území by měla smysl. Návrh byl připravován už před několika lety a čeká nyní na dopracování, peníze a realizaci,“ tvrdí Ing. Miroslav Čížek, zástupce starosty Městské části Praha – Lipence, a dodává: „Vodě nelze poručit, ale dá se s ní žít, jen je třeba respektovat jisté zákonitosti.“

Při letošních povodních „zlobila“ nejvíce Berounka. Odrazilo se to i v Radotíně.

Už 14. ledna zde zahájila svá jednání povodňová komise. Rozhodla i o 24hodinové službě, při níž docházelo k pravidelnému hodinovému monitoringu řeky, obsluze povodňových telefonních linek, pravidelnému hlášení místního rozhlasu a informování obyvatel přes webové stránky. V noci na 15. ledna musela povodňová komise již řešit rozliv Berounky v oblasti Rymáně, kde ze zatopených polí natékala voda do dešťové usazovací nádrže, u níž pak hrozilo její vylití směrem k obytným domům. Na místě byly Technickými službami Praha – Radotín provedeny terénní úpravy zamezující dalšímu vtoku vody do dešťové usazovací nádrže. Řeka kulminovala v 8 hodin ráno výškou na vodočetné lati pod lávkou na 193,88 m n. m. Čtyři hodiny si udržovala stejnou výšku a pak začala pozvolně klesat. „Jednalo se o pětiletou vodu, při níž však nedošlo k žádnému ohrožení osob ani škodám na majetku,“ potvrdil Mgr. Karel Hanzlík, starosta Městské části Praha 16.

Nejméně zasažena byla letošní vodou Velká Chuchle. „Zvýšení hladin řek městskou část nijak neohrozilo, voda se dotkla pouze několika stromů u řeky,“ uvedl pro Noviny Prahy 16 starosta Mgr. Martin Melichar.

-jahe-

Lze žádat o granty

Rada městské části Praha 16 vyhlásila pravidla pro udělování grantů v oblasti volnočasových aktivit, sportu a kultury na rok 2011. V tomto roce se rozhodla podporu uvedené oblasti opět zvýšit, na granty bylo tentokrát vyčleněno 650 000 Kč.

O poskytnutí příspěvku z rozpočtu Městské části Praha 16 mohou žádat výhradně nestátní obecně prospěšné organizace, fyzické i právnické osoby a školní kluby, které působí na území Radotína

v oblastech volného času, sportu a kultury.

Žádost o grant na předepsaném formuláři (k dispozici je na www.praha16.eu) a projekty zpracované ve dvou vyhotoveních se přijímají prostřednictvím podatelny na Úřadu městské části Praha 16, Václava Balého 23, v termínu do 2. března 2011 do 12.00 hodin v obálce zřetelně označené heslem „Grant“.

Do tohoto termínu budou poskytovány informace ke zpracování projektů pracovníci kanceláře úřadu ÚMČ Praha 16 paní Verou Peroutkovou: vera.peroutkova@p16.mepnet.cz.

-kd-

„Před Vámi stojí 30 důchodců“

Dokončení z titulní strany

krátí a za chvíli už jdeme platit. Otevřená je ale jen jedna pokladna, takže naše „kolona“ čtyř plně naložených vozíků ji zcela zablokuje skoro na půl hodiny; každý nákup se totiž musí vyložit, zaplatit zvlášť a pak zase vrátit zpátky do správné tašky, aby se potraviny či peníze nepopletly.

Následuje přejezd do Alberta, kde nám toho zbývá sice málo, ale „úlovky“ jsou o to těžší. Já mám problém s „kuřecími stehenními řízků za 47,90“, jak uvádí pokyn v seznamu, protože v chlazených nejsou a v mražených jsme s kolegyní nespěli. Až s aktuálním letákem a asistencí prodavačky na třetí pokus držím vítězoslavně ten správný balíček a vkládám ho (snad) do správné tašky.

„To tam hrajete karty? Sakra, co tam u té pokladny děláte?“ ozývá se nevrlý nakupující, když jednu ze dvou pokladen blokujeme pouhých 10 minut. „Paně, uvědomte si, že před Vámi stojí takových 30 důchodců,“ pohotově opětuje pečovatelka Pavla Raková. To už nás ale čeká další pojezd do lékárny a také vše nakupeně rozvézt. Kolem deváté jsme zpět na základně, v kanceláři to hučí, všichni se scházejí a domlouvají, co se dopoledne nesmí zapomenout komu odvézt, kdo potřebuje k lékaři, jaký je program pečovatelských úkonů. Já budu mít na starosti obědy a papírově posilují tým Pravoslav Ševčík – Eliška Nováková.

65 obědů je převzato od stravovacího zařízení, které sídlí ve stejném objektu, již v 9.30 hod. Dnes je na výběr uzené maso s bramborovou kaší a ovocné knedlíky. Uzené si již na začátku měsíce objednálo

a zaplatilo 41 lidí, do sladkého šlo 24. Naložený VW Transporter pomalíčku vycouvá z garáže a startuje skoro 3hodinovou cestu po více či méně odlehlých lokalitách Radotína a Lochkova. Po chvíli již bravurně zvládám vybrat správný jídelnosič a podle pokynů jej na smluveném místě vyměnit za prázdný z předchozího dne. Protože se často musí procházet zahradami a promrzlými cestami kolem domů, je to chvílemi slalom a bruslení v jednom. Někdy jsou také vrátka neplánovaně zamknutá a je na umu pečovatelky, jak splnit úkol dopravit oběd na správné místo.

Přestože řidič zajede skoro vždy až ke dveřím, donáška je fyzicky náročná – šplháme opakovaně do posledních pater na starém sídlišti, kde nejsou výtahy, a oblast Viniček, kde se staví inženýrské sítě, je na delší vyprávení.

Kolem poledne jsme zpátky, zhltnu oběd a už dostávám gumové rukavice a jde se na úklid. Utrít prach a vyluxovat zvládnou, kolegyně pomáhá klientovi s přípravou oběda a pak provádí „mokry“ úklid. Při mnohaminutovém pobytu v bytě začínám chápat, že pečovatelky zdaleka nepečují pouze o tělo, ale také o duši. Pán povídá, dozvídám se o jeho životních úspěších, o současném zdravotním stavu, vnoučatech, vyzývá mě, abych se podíval na fotky, poháry z dostihů. Kdybych nemusel spěchat zpátky do své papíry zavalené kanceláře, rád bych zůstal a poslechl si celý příběh, tak jak ho kolegyně z Pečovatelství služby Praha – Radotín slyšely už mnohokrát.

Ing. Pavel Jirásek

Lochkov má nový stroj

Dokončení z titulní strany

hl. m. Prahy bylo možné pořídit víceúčelový stroj Avant 420K s výměnným zařízením. To konkrétně obnáší radlici na sněh, sypač, paletizační vidle, klasický nakladač, boční koš na zametání chodníků tam, kde nejsou přístupné jinak než z vozovky, cepovou sekačku a hlavní kabinu.

Právě uzavíratelná (i když nevytápěná) kabina umožní v mrazivém počasí delší souvislou práci i při silném větru, což dosud bylo v podstatě vyloučeno.

V létě je možné oboje dveře vysadit a využít stroj třeba jako mulčovací sekačku na plochách, kde by se ta klasická disková mohla zničit.

V příštím roce k vybavení přibude ještě vozík, na němž bude možné převážet menší nářadí.

-kd-

foto: Vančura

Stroj Avant 420K s radlicí a dodatečně namontovanou kabinou

Objektiv času

První dva mlýny byly parní, na fotografii z roku 2009 je ten první, který stojí v Úhonicích, asi jeden kilometr od pramene – mlýn Václava Klatovského, založený roku 1907

Mlýny NA RADOTÍNSKÉM POTOCE I.

Procházkou ke klapajícím mlýnským kolům schovaným uprostřed nádherné přírody patřily už v devatenáctém století k těm hodně oblíbeným. Malý seriál nás provede po stopách prvních vyletníků – i když jen prostřednictvím fotografií. Nejprve navštívíme mlýny za hranicí Radotínského údolí.

Radotínský potok, poslední LEVOSTRANNÝ přítok BEROUNKY, PRAMENÍ VÝCHODNĚ OD Ptic VE VÝŠCE 400 M N. M. V JEGO ÚDOLÍ KDYSI Klapávalo dvaadvacet mlýnů:

1. Úhonický mlýn
2. VALNOHŮV mlýn
3. HRÁZSKÝ mlýn
4. PROSTŘEDNÍ mlýn V Tachlovicích
5. RÁŽŮV mlýn – Dolní Kalinův
6. Hladký mlýn – Spálený
7. MALOMLEJNSKÝ mlýn
8. DUBEČSKÝ mlýn
9. PRANTLERŮV mlýn
10. mlýn U Veselých – Měchurovský
11. CVRČKŮV mlýn – Suchých
12. Kalinův mlýn – Pod Vořešský (i Podvořešský)
13. TASLARŮV mlýn
14. MAŠKŮV mlýn – Zadní Mašek
15. ŠPAČKŮV mlýn – Rutice
16. válcový Kalinův mlýn
17. ŠARBOCHŮV mlýn
18. MAŠKŮV mlýn – Přední Mašek
19. HADROVÝ mlýn – Broučov

20. Hořejší mlýn – Böhmův
21. Prostřední mlýn – Dědkův
22. Dolejší mlýn – Šnajberkův

Číslem popisným 1 v Ořechu je Kalinův mlýn, od pradávna zvaný „Pod Vořešský“ (někdy též psáno Podvořešský). Zprávy o existenci tohoto mlýna nacházíme již v polovině 16. století, v provozu byl až do roku 1947.

Na samém okraji Chotče je mlýn U Veselých, zvaný též Měchurovský. První zmínka o něm je z roku 1666. Dnes o usedlost pečuje již sedmá generace rodiny Veselých. V budově je instalována kompletní mlýnská technologie z první poloviny 20. století včetně zrekonstruované a do provozu uvedené malé vodní elektrárny.

Pokud není příliš mokro, máme štěstí a Radotínský potok teče spořádaně svým korytem, podaří se nám projít suchou nohou stinným romantickým Chotečským údolím mezi skalami. Po úzké lávce překročíme potok a po chvíli dojdeme k dalšímu mlýnu – Taslarovu.

Více se dočtete v knize o Radotíně, která vyjde v průběhu jara
Text: Ing. Irena Farníková, foto: archiv LPK